

Unglög.

§. 1.
Ísland er laust og lídugt frá Danmerkur Ríkisráðum.

§. 2.
Öll Yfirveld Rónga, þeir sem eru innfæddir Íslendkir, og vilja vera trúir sínu Fædurlandi, samt afleggja Eid uppá það, að uppfylla sína Embættis Skyldu, skulu fullvissast um þeirra fullu Laun og Betaling.

§. 3.
Sérhverr innfæddur Íslendskur Embættismaður, sá er hagar sér skilánlega, skal haldast í Heidri.

§. 4.
Allar Pensíonir til Eekna, Barna og frá Embættum frígéfanna Embættismanna, skulu útbetalast.

§. 5.
Yfirveldin í sérhverju Amti og Bygðarlagi skulu forga fyrir að útvelja dugandis og skynsamann Mann, sem ber Skynbragd á Land. síns Afgögnulag, og sem skal vera Formaður fyrir sínu egin Bygðarlagi. Öll Lög og Tilskipanir skulu koma frá þessum Bygðarlagi Formönnum. Þessa Mennt skal Landid fæða, og allt skal vera uppá eins Máta, og áður enn Landid var undir Norvegs Róngum.

§. 6.
Sérhverr Yfirvaldspersóna, sem mæ standi í sínu Embætti, skal gefa mér skriflega til kynna, að hann vilji vera við sína Skýlun, og skal þetta Bréf vera komið, nær 14 Dagar líða, frá nærliggjandi Sveitum, og 7 Vikur frá fjærstu Plátsum, utan svo sé, að Bedur og Landsvegir skýlðu orsaka logmæta Hindrun, og skal þá Dröfina nefna, hvarfyrir á þessu hefir Brestur orðid. Vilji einn edur ann. ar ekki vera við sitt Embætti, þarf hann eda þeir ekki vænta nokkrar Hjálpar af Stjórnarráðinu, og verður þá annar Embættismaður settur í hans Stad.

§. 7.
Engvir, nema innfæddir Íslendkir skulu setjast til Lögsegudæmis, og vera Forgángsmenn Landsmanna sinna.

§. 8.
Ísland hefir sitt egid Flagg.

§. 9.
Ísland hefir Frid um alla Veröld, og Fridur skal grundvallast á fóstum Fæti við England, sem vill láta Ísland njóta sinar Varatektar.

§. 10.
Ísland skal setjast í ordulegt Barnarstand.

§. 11.
Öll Hospitol og Skólavæsenid skulu reglulegar innréttast.

§. 12.
Allar Skuldir, sem svarast egu, annadhvort til þeirrar fyrirverandi dönsku Ríkisstjórnar, ellegar til þeirra Fæktora, sem hafa Vidskipti við dönsk Hóndlunarbús, og sem mögulega heimsendast kynnu til Danmerkur, megu ekki borgast; en sérhverr er frí frá svoddan Gjaldi, svoel til Rónga, sem þessháttar Kaupmanns; en skýlði ein.

einhverr þarámóti borga nokkud af Skuld sinni til þvillkra, þá skal hann neyðast til að bæta alla Skuldina til náverandi Stjórnarráðs.

§. 13.
Kornvörur megu engannveginn seljast med svo háu Verdi, sem nú gengur, en Verd þeirra skal falla.

§. 14.
Allir Íslendkir frígéfast fyrir Helstinni af öllum þeirra Sköttum til 1ta Júlí 1810.

§. 15.
Íslendskum leyfist hindrunarlaust að reisa fram og aftur, og kaupslaga í Landinn eptir eginn Þóttu, med hverjum sem sknist, þó ekki þeim, sem verðla fyrir Danška.

§. 16.
Allir vörnlegir Embættismenn og Persónur, skulu sækja Betaling til mín, og afgjora adrar Sakir við mig, þartil Íslendkir senda þeirra eginn Forstöðumenn.

§. 17.
Enginn Íslendskur má dæmast eda straffast, þó að Forstöðumenn séu samkominnir, án þess 12 Mennt hafi áður sagt, að Straffid væri að Maklegleikum.

§. 18.
Öll Yfirveld í Landinu, hvor helst sem eru, skulu bera Untsorgun fyrir, að hindra allt Samkvæmi med dönskum Skipum, hvadan sem þau svo koma, svo ega þau og að gefa inn Lista til mín, hvad mikla Kornvörn meðþurfi til sérhvers Distrikts, svo hún verði flutt fyrir Betrættum. Sú Ráðstafa skal sé, að Landid sé byrgt fyrir í Ar fyrirfram af Kornvörum.

§. 19.
Að sönnu eru Íslendskum gefin framanfresud Friheit, þó að vidlogdu Straffi, ef þeir gjöra á hluta nokkurs dönsks Máns, sem hefir haft Embætti Rónga á Hendi, líka svo þess, sem hefir haft Vidskipti við dönsk Verðlunarbús, ef þeir ekki annars dreifa sér við Almennings Sakir.

§. 20.
Forstöðumönnum skiptist þannig: í Sudur-Amtinu 3, í Austur-Amtinu 1, Nordur-Amtinu 2, og Vestur-Amtinu 2.

Reykjavík, þann 26ta Júní 1809.

Jörgen Jörgensen.

